

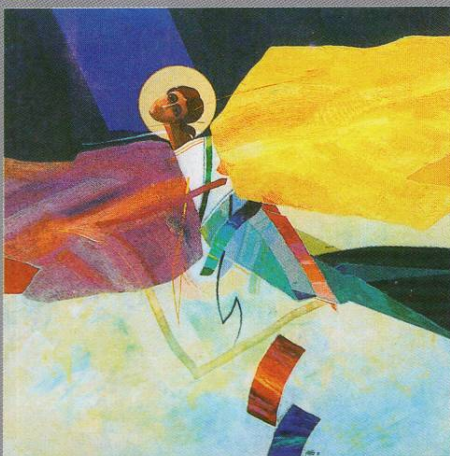
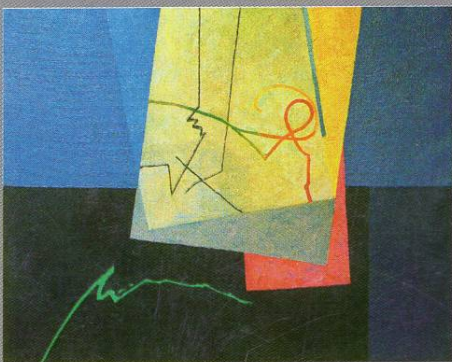
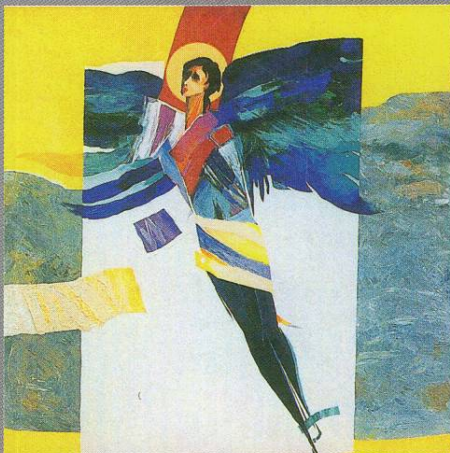
ЛИКОВНА
ГРУПА

БИТОЛА

ART
GROUP

БИТОЛА

ИЛИЈА
КОЧОВСКИ
ИЛИЈА
КОСОВСКИ

ДИМИТАР-
МИЧО
КОЧЕВСКИ
DIMITAR-
MICO
KOCEVSKI

СВЕТО
МАНЕВ
SVETO
MANEV

МАКЕДОНСКА АКАДЕМИЈА
НА НАУКИТЕ И УМЕТНОСТИТЕ - СКОПЈЕ

MACEDONIAN ACADEMY
OF SCIENCES AND ARTS - SKOPJE

ДИМИТАР КОЧЕВСКИ • DIMITAR KOCEVSKI

Циклус "ФЕНИКС 2" 15 акрилик

Cycle "PHOENIKS 2" 15 - acrylic

КАТАЛОГ:

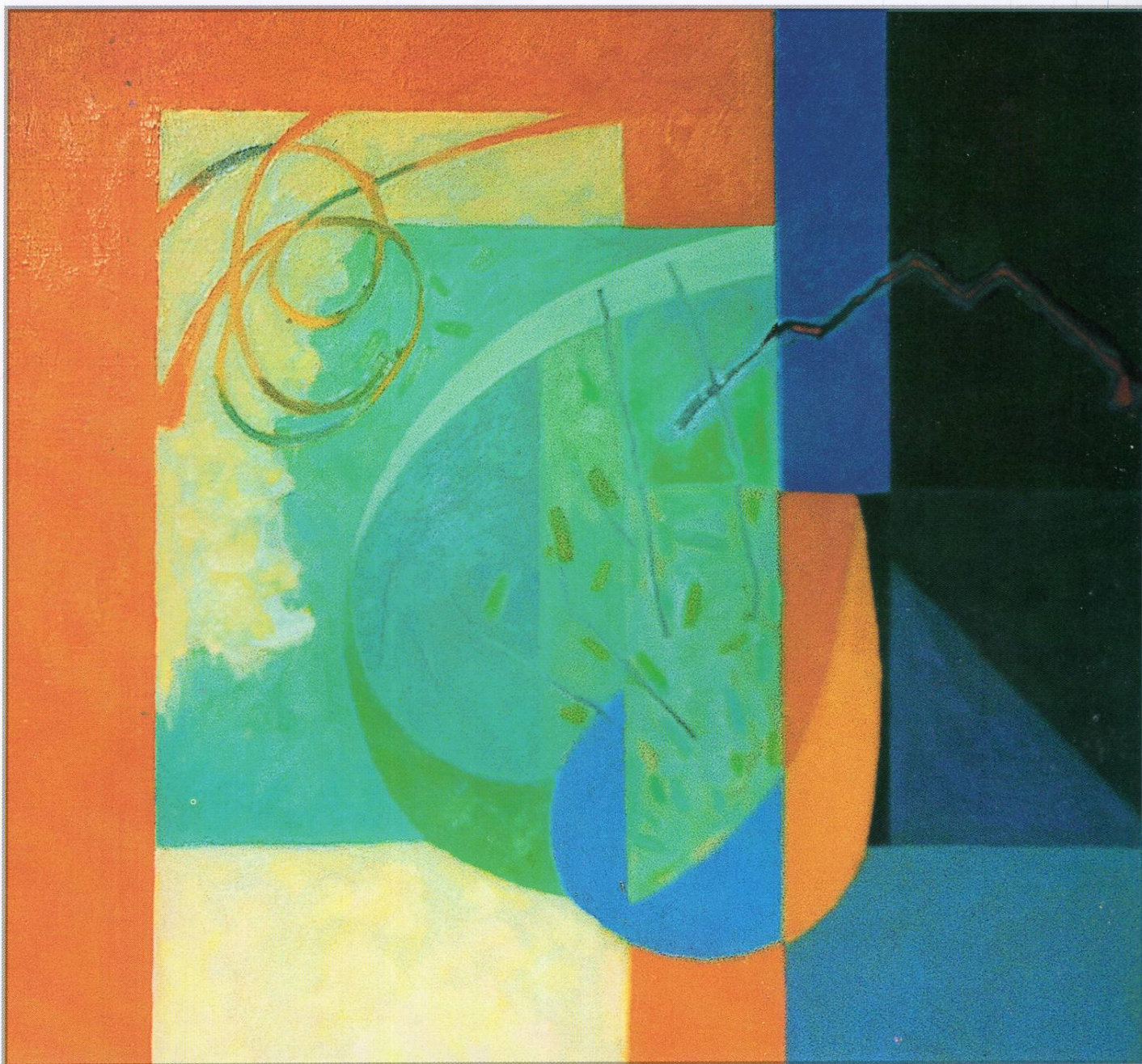
1. Циклус "ФЕНИКС 2" 01 - акрилик, 1997. 81x100 cm.
2. Циклус "ФЕНИКС 2" 02 - акрилик, 1998. 81x65 cm.
3. Циклус "ФЕНИКС 2" 03 - масло, 1999. 60x70 cm.
4. Циклус "ФЕНИКС 2" 04 - акрилик, 1999. 61x75 cm.
5. Циклус "ФЕНИКС 2" 05 - масло, 1999. 65x81 cm.
6. Циклус "ФЕНИКС 2" 06 - масло, 1999. 60x70 cm.
7. Циклус "ФЕНИКС 2" 07 - акрилик, 2000. 100x100 cm.
8. Циклус "ФЕНИКС 2" 08 - акрилик, 2000. 88x88 cm.
9. Циклус "ФЕНИКС 2" 09 - акрилик, 2001. 88x88 cm.
10. Циклус "ФЕНИКС 2" 10 - акрилик, 2001. 81x100 cm.
11. Циклус "ФЕНИКС 2" 11 - акрилик, 2002. 100x100 cm.
12. Циклус "ФЕНИКС 2" 12 - акрилик, 2002. 100x100 cm.
13. Циклус "ФЕНИКС 2" 13 - акрилик, 2002. 65x81 cm.
14. Циклус "ФЕНИКС 2" 14 - акрилик, 2002. 65x81 cm.
15. Циклус "ФЕНИКС 2" 15 - акрилик, 2002. 81x100 cm.
16. Циклус "ФЕНИКС 2" 16 - акрилик, 2002. 48x48 cm.
17. Циклус "ФЕНИКС 2" 17 - акрилик, 2002. 40x57 cm.
18. Циклус "ФЕНИКС 2" 18 - акрилик, 2002. 42x56 cm.
19. Циклус "ФЕНИКС 2" 19 - акрилик, 2002. 81x100 cm.
20. Циклус "ФЕНИКС 2" 20 - акрилик, 2002. 76x50 cm.
21. Циклус "ФЕНИКС 2" 21 - акрилик, 2002. 70x70 cm.
22. Циклус "ФЕНИКС 2" 22 - акрилик, 2002. 45x61 cm.

CATALOGUE:

1. Cycle "PHOENIKS 2" 01 - acrylic, 1997. 81x100 cm.
2. Cycle "PHOENIKS 2" 02 - acrylic, 1998. 81x65 cm.
3. Cycle "PHOENIKS 2" 03 - oil, 1999. 60x70 cm.
4. Cycle "PHOENIKS 2" 04 - acrylic, 1999. 61x75 cm.
5. Cycle "PHOENIKS 2" 05 - oil, 1999. 65x81 cm.
6. Cycle "PHOENIKS 2" 06 - oil, 1999. 60x70 cm.
7. Cycle "PHOENIKS 2" 07 - acrylic, 2000. 100x100 cm.
8. Cycle "PHOENIKS 2" 08 - acrylic, 2000. 88x88 cm.
9. Cycle "PHOENIKS 2" 09 - acrylic, 2001. 88x88 cm.
10. Cycle "PHOENIKS 2" 10 - acrylic, 2001. 81x100 cm.
11. Cycle "PHOENIKS 2" 11 - acrylic, 2002. 100x100 cm.
12. Cycle "PHOENIKS 2" 12 - acrylic, 2002. 100x100 cm.
13. Cycle "PHOENIKS 2" 13 - acrylic, 2002. 65x81 cm.
14. Cycle "PHOENIKS 2" 14 - acrylic, 2002. 65x81 cm.
15. Cycle "PHOENIKS 2" 15 - acrylic, 2002. 81x100 cm.
16. Cycle "PHOENIKS 2" 16 - acrylic, 2002. 48x48 cm.
17. Cycle "PHOENIKS 2" 17 - acrylic, 2002. 40x57 cm.
18. Cycle "PHOENIKS 2" 18 - acrylic, 2002. 42x56 cm.
19. Cycle "PHOENIKS 2" 19 - acrylic, 2002. 81x100 cm.
20. Cycle "PHOENIKS 2" 20 - acrylic, 2002. 76x50 cm.
21. Cycle "PHOENIKS 2" 21 - acrylic, 2002. 70x70 cm.
22. Cycle "PHOENIKS 2" 22 - acrylic, 2002. 45x61 cm.

ИЛИЈА КОЧОВСКИ • ILIJA KOCOVSKI

Предел масло

Landscape oil

КАТАЛОГ:

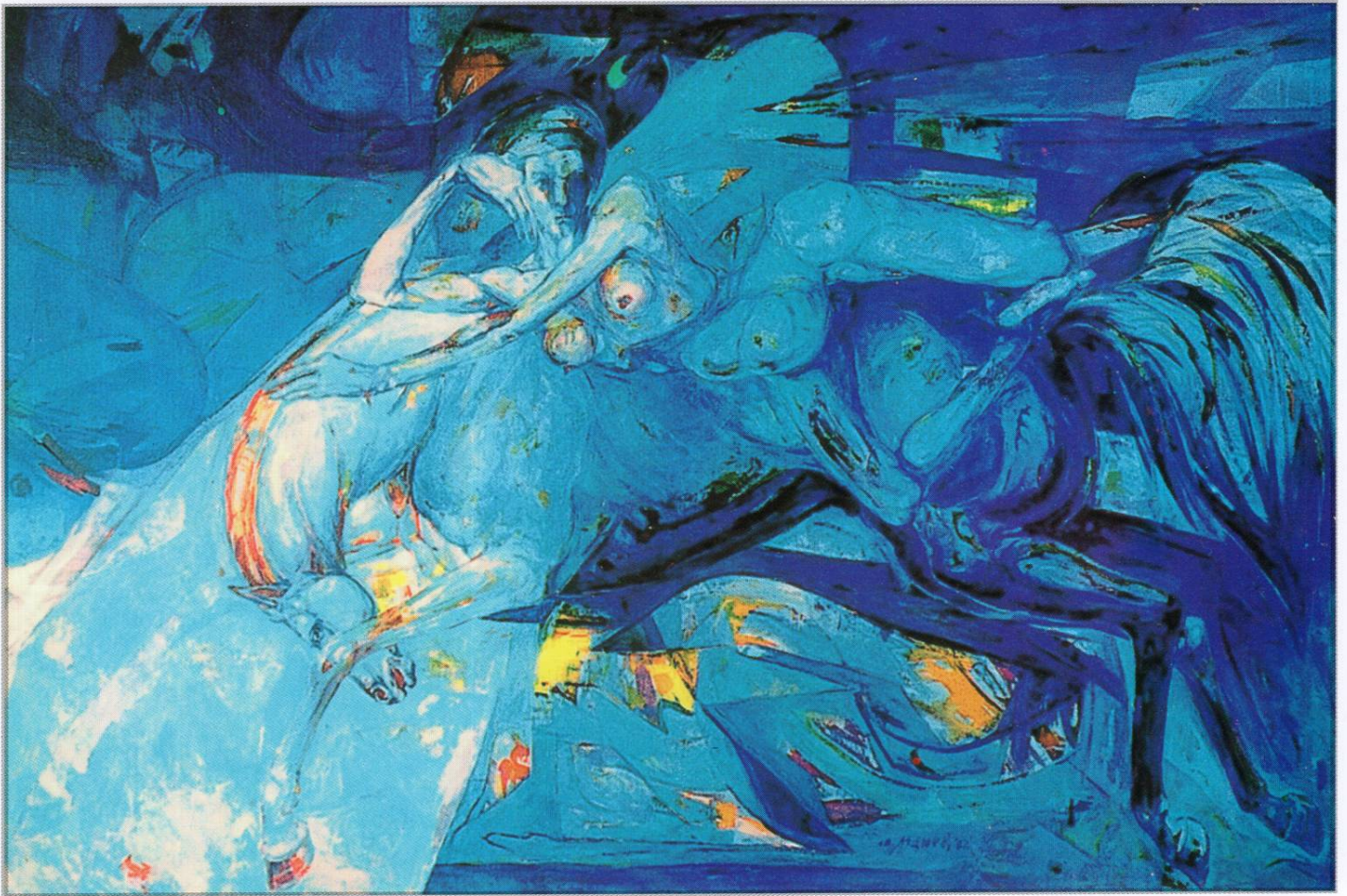
1. Русалки	масло	2001.	90 x 100 cm.
2. Русалки	масло	2000.	80 x 100 cm.
3. 4-годишни времиња	масло	2001.	4 x 50 x 61 cm.
4. 4-годишни времиња	масло	2002.	4 x 40 x 41 cm.
5. Предел	масло	2002.	70 x 50 cm.
6. Летен порој	масло	2002.	70 x 50 cm.
7. Летен дожд	масло	2002.	80 x 60 cm.
8. Предел	масло	2000.	70 x 80 cm.
9. Предел	масло	2001.	75 x 95 cm.
10. Самовили	масло	2000.	75 x 75 cm.
11. Зазорување	масло	2002.	75 x 75 cm.
12. Порта	масло	2002.	60 x 80 cm.
13. Носталгија за летото	масло	2002.	65 x 80 cm.
14. Носталгија за летото	масло	2002.	70 x 60 cm.
15. Зазорување	масло	2002.	80 x 100 cm.
16. Зазорување	масло	2002.	75 x 85 cm.
17. Предел	масло	2000.	45 x 58 cm.
18. Зазорување	масло	2002.	65 x 80 cm.
19. Утро	масло	2002.	80 x 60 cm.
20. Предел	масло	2001.	55 x 65 cm.

CATALOGUE:

1. Rusalki	oil	2001.	90 x 100 cm.
2. Rusalki	oil	2000.	80 x 100 cm.
3. 4 Seasons	oil	2001.	4 x 50 x 61 cm.
4. 4 Seasons	oil	2002.	4 x 40 x 41 cm.
5. Landscape	oil	2002.	70 x 50 cm.
6. Summer shower	oil	2002.	70 x 50 cm.
7. Summer rain	oil	2002.	80 x 60 cm.
8. Landscape	oil	2000.	70 x 80 cm.
9. Landscape	oil	2001.	75 x 95 cm.
10. Fairy-nymph	oil	2000.	75 x 75 cm.
11. Dawn	oil	2002.	75 x 75 cm.
12. Gate	oil	2002.	60 x 80 cm.
13. Nostalgija for the summer	oil	2002.	65 x 80 cm.
14. Nostalgija for the summer	oil	2002.	70 x 60 cm.
15. Dawn	oil	2002.	80 x 100 cm.
16. Dawn	oil	2002.	75 x 85 cm.
17. Landscape	oil	2000.	45 x 58 cm.
18. Dawn	oil	2002.	65 x 80 cm.
19. Morning	oil	2002.	80 x 60 cm.
20. Landscape	oil	2001.	55 x 65 cm.

СВЕТО МАНЕВ • SVETO MANEV

Патување масло

Journey oil

КАТАЛОГ:

I Циклус "КОЊИ"

1. Големиот коњаник	1994	масло	160 x 130
2. Дуел	2001	масло	100 x 120
3. Патување	2002	масло	120 x 180
4. Појавување	2001	масло	45 x 65
5. Јавач	2002	масло	100 x 180
6. Букефал	2002	масло	180 x 70
7. Соперници	2002	масло	100 x 80
8. Игра	2002	масло	110 x 140
9. Јавач II	2002	масло	120 x 90
10. Галоп	2002	масло	60 x 120

II Циклус "ЧОВЕК КАКО СРЕДСТВО И ЦЕЛ"

1. Цртеж-слика	XV /87	акрилик	254 x 182
2. Цртеж-слика	III /86	акрилик	195 x 140
3. Цртеж-слика	VI /86	акрилик	240 x 170
4. Цртеж-слика	VII /86	акрилик	228 x 135
5. XII /86		молив во боја	49 x 62
6. IX /86		молив во боја	47,5 x 69
7. X /88		молив во боја	60 x 70
8. XII /88		молив во боја	60 x 70
9. XVI /89		молив во боја	50 x 70

CATALOGUE:

I Cycle: "HORSES"

1. The big rider	1994	oil	160 x 130
2. Duel	2001	oil	100 x 120
3. Journey	2002	oil	120 x 180
4. Appearance	2001	oil	45 x 65
5. Rider	2002	oil	100 x 180
6. Bucephalus	2002	oil	180 x 70
7. Rivals	2002	oil	100 x 80
8. Play	2002	oil	110 x 140
9. Rider II	2002	oil	120 x 90
10. Gallop	2002	oil	60 x 120

II Cycle "MAN AS AN INSTRUMENT AND AIM"

1. Drawing-penting	XV /87	acrylic	254 x 182
2. Drawing-penting	III /86	acrylic	195 x 140
3. Drawing-penting	VI /86	acrylic	240 x 170
4. Drawing-penting	VII /86	acrylic	228 x 135
5. XII /86		Color pencil	49 x 62
6. IX /86		Color pencil	47,5 x 69
7. X /88		Color pencil	60 x 70
8. XII /88		Color pencil	60 x 70
9. XVI /89		Color pencil	50 x 70

“Уметничката форма умира во рацете на епигоните”, велеа руските формалисти, алуирајќи на законот за еволуција на естетските облици. Тие го истакнуваа фактот дека појавата на секоја нова, свежа форма е и знак на појавата на *гениј* во уметноста. Понем формата поминува во рацете на генијот во рацете на епигоните, што е знак дека формата станала уметничка школа. Тие, епигоните, ја доразработуваат дадената форма од генијот, но всушност работаат на нејзино разградување и исцрпување: тие ја разложуваат онака како што сапрофитските бактерии ја разложуваат органската материја на лешот до неорганска. Епигоните го секцираат, го разградуваат живото генијално тело на формата и го претвораат во *леш* на *уметноста*. По појавата на изворна генијална форма, од неа, многу бргу, со автоматизација и клише се произведува нејзината смрт.

Тој исконски уметнички страв од смрт на формата, од нејзина автоматизација, од нејзино скаменување после кое настанува пирот на епигоните и нивните клишеа во уметноста, го гледам како вдахнат здив, како *vis vitalis* на *Група 77*, што ја сочинуваат, еве веќе 25 години нашите истакнати сликари: Димитар Кочевски - Мичо, Илија Кочовски и Свето Манев. За нивното сликарство долго и широко е расправано од компетентни ликовни знајци: истакнувана е нивната ориентација кон фигурацијата, говорено е за просторот, за светлоста и за температурата на боите во нивното творештво, истакнувани се и разликите меѓу нив преку стилски нијанси, така што јас не би се осмелил овде да кажам ништо ново од областа на визуелната стилистика и синтакса. Но сакам да истакнам: чувствувам силна радост што таа група постои веќе четврт век, што нејзините членови работат и самостојни и заеднички изложби и што таа група, еве и овојпат го покажува внатрешниот резон за нејзиното постоење: спротивставувањето на тиранијата на клишеата, борба против смртта на уметничката форма, одбивање уметноста да се сфати како гробишта од мртви форми.

Од лично искуство, како писател знам дека уметникот има само еден дар: својата неповторлива личност. Сето друго, техниките на пишување или сликање, “граматиката” на уметничкиот текст, просторната или лингвистичката синтакса, “лексиката” на делото, малите занаетски тајни на големите мајстори на формата: тонот, колоритот - сето тоа се учи. Нашите тројца сликари, впрочем, зад себе имаат реиномирни ликовни школи од белградскиот уметнички дистрикт. Но она што не се учи, а што членовите на Групата 77 го имаат како исклучителна дарба и што упорно го чуваат како најголема скапоценост веќе 25 години под формата на *мала уметничка заедница* е токму нивната - личност. Четврт век тие со помош на групата ја штитат својата личност од тиранијата на клишеата, експериментираат, не ѝ дозволуваат на ликовната уметност да стане камена уметност. Четврт век тие луѓе ѝ се спротивставуваат на тиранијата на означителите (формата е суров означител), ја облекуваат и повторно ја облекуваат, ја прават сликата онака каква што таа, вжарена од копнеж, мечтае да биде: да содржи во себе на само боја и фигура, туку и звук, движење, мирис. Тие ја оживуваат, на свои раце ја држат да не умре, ја лекуваат со допирот на дланката и со својот здив, со здивот на најдлабоката индивидуалност, со печатот на својата неповторлива душа. Најголемото богатство на секој човек е неговата неповторлива личност. Тоа е и најголемото богатство на Групата 77. И ништо повеќе. И ништо помалку.

Тоа го гледам како основен манифест на овие тројца подвизници на ликовниот гест. Друг, естетски канон кој би им ги врзал рацете и би им ја одзел слободата и немаат, оти со тоа би ја укинале смислата на егзистирање во група составена од силни индивидуалци. Она што им е заедничко не е (само) стилистиката, туку етиката на индивидуалитетот!

Некој можеби ќе рече: каква е таа темелна контрадикција - да си ја чуваш личноста од тиранијата на клишеата, на просекот, на колективитетот, на медиокритетството, на средината и осредното - преку *колектив*? Ке рече така само оној кој не ја познава теоријата за утешната среќа која се наоѓа во малите заедници. Таа теорија вели: среќата е можна само во мали заедници, во кои среќата е давањето на ближниот, а не во грабањето од него. Само малите (и особено уметнички!) заедници не ја силуваат и тероризираат личноста, само тие не бараат личноста да се втопи во колективот и просекот, само тие мали заедници ги унапредуваат личноста и индивидуалитетот. Само во такви заедници има искреност кон другиот. Тоа е така затоа што тие минимални заедници се градени врз темелниот поим на *сродност* со ближниот. Општествата пак, се агломерации: нив не ги сврзува крвна врска, туку оската на моќта и хиерахијата. Малите заедници, како *Група 77* се *семејства*: во нив доаѓа на показ “крвната” врска. Уметноста, навистина е најхемоглобинската работа на овој свет, и таа метафора дека уметноста се раѓа од крв, иако е романтична, е длабоко вистинита на еден речиси тавтолошки начин. Оти без крв не би имало ни спасување на формата од клишираните, роботски раце на епигоните.

Во име на таа вечно свежа крв, во име на таа етика на естетиката, која не дозволува никогаш да го здогледаме бледото лице на уметноста, нека ѝ е честит роденденот на *Група 77*. И на сите нејзини членови, поединечно.

Венко Андоновски

“Artistic form dies in the hands of the epigones”, the Russian formalists used to say, bearing in mind the law of evolution of the aesthetic form. They stressed the fact that the appearance of a new, fresh form is a sure sign of appearance of a new genius in art. Then the new form passes into the hands of the epigones, the imitators, which means that the form has become a school. The epigones further develop the form designed by the genius, but in fact they work on its disintegration and exhaustion: they put it apart the way saprophytic bacteria put apart the organic matter of the dead body and turn it into inorganic. Epigones dissect, put apart the genial, living body of the form and turn it into an artistic carcass. Soon after the appearance of an original, genial form, automatization and cliché bring up its death.

The *vis vitalis* of the Group 77, whose members for the past twenty - five years have been the prominent artists Dimitar Kocovski - Mico, Ilija Kocovski and Sveto Manev, has been the ancient fear from the death of the form, from its automatization and its petrification, which brings about Pyrrhic victory of the epigones and their clichés. Competent art critics have discussed their art in length: their orientation to figuration, the space, the light and the temperature of the colour in their works, the nuances of their differences have been pointed out through detailed stylistic analysis, so I wouldn't pretend that I have anything new to say about their visual stylistics or their syntax. However, I want to express my joy that this group has survived for quarter of a century, that its members have had numerous individual and joined exhibitions and that they once again show the essential reason for their existence: opposition to the tyranny of clichés, battle against the death of the artistic form, refusal to see art only as a graveyard of dead forms.

From my personal experience as a writer I know that an artist has only one true gift: his/her unique personality. Everything else: the techniques of writing or painting, the ‘grammar’ of the artistic text, the spatial or linguistic syntax, the ‘lexicon’ of a particular work of art, the little, crafty secrets of the great masters of the form: the tone, the colours - those can be learned. Our three artists indeed attended prominent art schools in the Belgrade art centre. The things that cannot be learned and which the members of the Group 77 have as an outstanding gift which they have kept as their greatest treasure for twenty-five years sheltered in their little art community, are their personalities. They have protected their personalities from the tyranny of the clichés, they have kept experimenting and fighting the battle against petrification of art. For quarter of a century they have been opposing the tyranny of the signifiers (form being one of the cruelest among them), they have been stripping it and dressing it again, they have been painting pictures red-hot with desire to fulfill their dreams of having not only figure and colour, but sound, movement and fragrance as well. They breathe life to the form, hold it gently in their hands to save it from dying, heal it with the touch of their palm and the breath of their deepest individuality, seal it with their distinctive souls. Everyone's greatest treasure is his/her unique personality. It is the greatest treasure of the group 77. There's nothing more in it. And nothing less.

That is what I see as a manifesto of these three promoters of the artistic gesture. They haven't got other aesthetic canons that would tie their hands and restrict their freedom - because it would ruin the essence of their existence in a group made up by strong individuals. What they have in common is not (only) the style, but the ethics of individuality.

This may sound like a basic contradiction - to protect your individuality from the tyranny of the clichés, of the average, of the collective, of mediocrity - by being a member of a collective? Only someone who isn't familiar with the theory of comforting happiness created in small communities may claim this. This theory says: happiness is possible only in small communities where resulting from giving to thy neighbours, not from taking away from them. Only small (art) communities do not oppress and torture the person, only these small communities do not demand from the person to melt into the collective and the average, only they give chance for improvement of one's personality and individuality. Only they can ensure mutual honesty. The reason for this is that they have been built on the basis of similarity with others. Societies are agglomerations - they are not based on blood relation, they are held together by the axis of power and hierarchy. Small communities like the Group 77 are families: ‘the blood lineage’ is essential to them. Art is truly the most blood-related thing in the world. The metaphor that art is born from blood, although romantic, is deeply truthful in an almost tautologous manner. Without new blood form cannot be rescued from the clichéd, robotic hands of the epigones.

On behalf of that eternally fresh blood, on behalf of the ethics of the aesthetic which keeps the cheeks of art forever rosy, happy birthday and many happy returns to Group 77. And to each of its members separately.

Venko Andonovski

(Translated into English by Blagrodna Bogeska-Ančevska)

ИЗЛОЖБИ НА ГРУПАТА "77"

- 1979 - Битола, Уметничка галерија
- Струга
- Охрид, Уметничка галерија
- 1980 - Скопје, Ликовен салон на ДЛУМ
- 1981 - Битола, Ликовен салон на ДЛУБ
- Куманово, Уметничка галерија
- Скопје, Центар за култура и информации
- 1982 - Белград, Салон на "Народна Књига"
- Битола, Уметничка галерија
- 1983 - Скопје, Центар за култура и информации
- 1985 - Скопје, Уметничка галерија
- 1987 - Битола, Уметничка галерија - Дом на култура
- 1991 - Скопје, Галерија "Анима"
- Битола, Галерија "Арс"
- 2002 - Скопје, Ликовен салон на МАНУ

ЛИКОВЕН САЛОН НА МАНУ СКОПЈЕ ОКТОМВРИ 2002. OCTOBER SKOPJE ART SALON OF MANU

ПЕЧАТИ: "АНС" - БИТОЛА • PRINT: "ANS" - BITOLA

EXHIBITONS OF THE GROUP "77"

- 1979 - Bitola, Art Gallery
- Struga
- Ohrid, Art Gallery
- 1980 - Skopje, Drawing Room of DLUM
- 1981 - Bitola, Drawing Room of DLUB
- Kumanovo, Art Gallery
- Skopje, Culture and Information Center
- 1982 - Belgrad, Drawing Room of "Narodna Knjiga"
- Bitola, Art Gallery
- 1983 - Skopje, Culture and Information Center
- 1985 - Skopje, Art Gallery
- 1987 - Bitola, Art Gallery
- 1991 - Skopje, "Anima" Gallery
- Bitola, "Ars" Gallery
- 2002 - Skopje, Art Salon of MANU